

22.11.2018

Projecte de decret d'atribució de competències sancionadores derivades de l'aplicació de la normativa bàsica estatal en matèria de medi ambient

Memòria general del projecte

Índex

1. Justificació de la necessitat de la disposició i adequació d'aquesta als fins que es persegueixen.
2. Marc normatiu.
3. Relació de disposicions afectades pel projecte de disposició i taula de vigència i derogacions resultants.
4. Competència de la Generalitat sobre la matèria.
5. Relació motivada de les persones i les entitats a les quals s'ha d'atorgar tràmit d'audiència.
6. Procedència, si escau, de sotmetre l'expedient a informació pública.

1. Justificació de la necessitat de la disposició i adequació d'aquesta als fins que es persegueixen

El Decret 1/2018, de 19 de maig, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, al seu article 3.6 punts 9 i 14, atribueix al Departament de Territori i Sostenibilitat les competències en matèria de qualitat ambiental, medi natural i biodiversitat.

Dins d'aquests àmbits competencials existeixen diverses normes bàsiques estatals, moltes d'elles resultat de transposició de directives comunitàries, que regulen les infraccions i les sancions a la normativa d'aplicació remetent, pel que fa a l'exercici de la corresponent potestat sancionadora, als òrgans de les comunitats autònomes dins els àmbits de les seves respectives competències. En diverses normes no s'ha atribuït formalment la competència sancionadora als òrgans de la Generalitat.

La disposició es proposa per a determinar, en allò que correspon al Departament de Territori i Sostenibilitat, els òrgans a qui correspon la potestat sancionadora en relació amb les matèries objecte de les normes estatals indicades, per distribuir orgànicament l'exercici d'aquesta competència, especialment pel que fa a la imposició de les sancions previstes, de conformitat amb el que disposa l'apartat segon de l'article 25 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic.

A continuació analitzem les normes que hi són relacionades.

El Decret Legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei de protecció dels animals, va ser adoptat amb l'objecte d'establir les normes generals per a la protecció i benestar dels animals, i amb la finalitat d'assolir un major grau de responsabilitat, de civisme i una millora en la defensa de les diferents espècies que són objecte de regulació: els animals de companyia i la fauna salvatge. Aquest Text refós ha estat modificat en diverses ocasions per anar-lo adaptant a la normativa vigent i a les necessitats de cada moment. Va ser modificat per la Llei 16/2008, de 23 de desembre, posteriorment, per la Llei 22/2009, de 23 de desembre, per la Llei 28/2010, de 3 d'agost, pel Decret Llei 2/2011, de 15 de novembre, per la Llei 9/2011, de 29 de desembre, per la Llei 3/2015, d'11 de març, per la Llei 22/2015, de 29 de juliol i, finalment, per Llei 5/2017, de 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni.

El Decret Legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, incorpora un règim d'infraccions i sancions a les seves previsions i determina, en cada cas, qui ostenta la competència per sancionar les infraccions als seus preceptes. Precisament, un dels aspectes que darrerament ha estat objecte de modificació per part de la citada Llei 5/2017, de 28 de març, és l'atribució de competència sancionadora als alcaldes dels municipis de 10.000 habitants o més, en el cas de la comissió d'infraccions de caràcter greu, sempre que no es tracti d'infraccions relatives a la fauna salvatge autòctona.

Per una altra part, en l'àmbit dels espais naturals, comptem amb la Llei 12/1985, de 13 de juny, dictada per protegir, conservar, gestionar i millorar la diversitat genètica dels espais naturals de Catalunya. Aquesta Llei també ha estat modificada en diverses ocasions per la Llei 12/2006, de 27 de juliol, per la Llei 15/2010, de 28 de maig i finalment per la Llei 5/2017, de 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni, també en aquest cas per adaptar-la a la normativa vigent atès el temps transcorregut des de la seva aprovació.

La Llei d'espais naturals incorpora, en l'article 37, el règim d'infraccions i sancions a les seves previsions, i determina els òrgans competents per a imposar les sancions. En aquest cas, una de les modificacions efectuades per la Llei 5/2017, de 28 de març, afecta el règim sancionador, atès que ha inclòs com a nova infracció l'incompliment de les obligacions i les prohibicions establertes per les normes dels plans de protecció del medi natural i del paisatge.

Citar també l'acord de Govern 112/2006, de 5 de setembre, pel qual es designen les zones d'especial protecció per a les aus (ZEPA) i s'aprova la proposta de llocs d'importància comunitària (LIC), que conté les directrius per a la gestió dels espais de la Xarxa Natura 2000

En l'àmbit estatal, la Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat, estableix el règim jurídic bàsic de la conservació, ús sostenible, millora i restauració del patrimoni natural i de la biodiversitat, conté previsions sobre la catalogació, la conservació, la restauració d'habitats i espais naturals i sobre la conservació de la biodiversitat.

El Títol VI d'aquesta norma, es dedica a les infraccions i sancions amb una àmplia tipificació i classificació de les infraccions a les seves previsions sobre els espais naturals i sobre les espècies de flora i fauna en funció de les diferents figures de catalogació. Destacar que aquesta Llei incorpora noves obligacions no previstes a la normativa catalana vigent, com ara, la introducció sense autorització, la

comercialització i la tinença de les espècies catalogades com a exòtiques invasores, catàleg que es troba regulat pel Reial Decret estatal 630/2013, de 2 d'agost. En l'àmbit dels espais protegits, la Llei també qualifica com a infracció l'incompliment de les obligacions i prohibicions establertes a les normes reguladores i els instruments de gestió, inclosos els plans dels espais naturals protegits i espais protegits a la Xarxa Natura 2000, entre d'altres. Pel que fa a la quantia de les sancions, destacar que són clarament superiors a les determinades per la normativa catalana a la qual hem fet referència. La qualificació de les infraccions ve determinada per la valoració dels danys en cada cas, i les sancions previstes abasten des dels 100 euros i fins als 3.000 per a les lleus, des dels 3.001 a 200.000 euros per a les greus, i des dels 200.001 a 2.000.000 euros per a les molt greus. Pel que fa a la competència sancionadora, l'article 81.4 de la Llei 42/2007, de 13 de desembre, determina que la imposició de sancions per les infraccions tipificades en aquesta Llei correspon als òrgans competents de l'Administració de l'Estat o als òrgans competents de les comunitats autònomes, en els seus respectius àmbits competencials. En l'actualitat aquesta competència sancionadora no ha estat expressament determinada en el cas de Catalunya.

Com sigui que la Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat, a més de preveure infraccions administratives no recollides a la normativa catalana com s'ha indicat, en tant que normativa bàsica, és una ordenació de mínims que permet nivells de protecció més elevats però no inferiors, es considera que aquesta norma atorga un nivell de protecció superior en tant que preveu sancions administratives superiors a les fixades a les normes catalanes per a un mateix tipus infractor, com és el cas de la caça o captura d'ocells fringíl·lids; en conseqüència resulta d'obligada aplicació.

Pel que fa als parcs zoològics, en l'àmbit de Catalunya, l'article 3 del Decret legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de protecció dels animals, estableix que són nucli zoològic les agrupacions zoològiques per a l'exhibició d'animals, les instal·lacions per al manteniment d'animals de companyia, els establiments de venda i els centres de cria d'animals, els centres de recollida d'animals, el domicili dels particulars on es fan vendes o altres transaccions amb animals i els de característiques similars que es determinin per via reglamentària.

Per la seva part, l'Ordre de 28 de novembre de 1988, de creació del Registre de nuclis zoològics de Catalunya, determina la obligatorietat d'inscripció dels parcs o jardins zoològics.

En l'àmbit estatal, la Llei 31/2003, de 27 d'octubre, de conservació de la fauna silvestre en els parcs zoològics, conté previsions específiques per a aquests

establiments, entesos com els establiments públics o privats que tenen caràcter permanent i mantenen animals vius d'espècies silvestres per a la seva exposició. Inclou mesures relatives a l'allotjament dels animals en les seves instal·lacions, obligacions d'elaboració de programes de conservació, d'atenció veterinària, de conscienciació, obligacions de disposar de personal especialitzat i de disposar d'un registre d'espècies i d'exemplars, amb les dades, entrades, sortides, morts i causa, origen, destí i dades d'identificació. L'apertura de parcs zoològics al públic està sotmesa a autorització. Aquesta Llei conté un regim d'infraccions i sancions a les seves previsions i determina, amb caràcter general, la competència sancionadora amb referència a l'òrgan competent de la comunitat autònoma. Manca també en aquest cas l'atribució expressa de la referida competència.

També en l'àmbit estatal, la Llei 32/2007, de 7 de novembre, reguladora de la cura dels animals, en la seva explotació, transport, experimentació i sacrifici, amb l'objecte d'establir les normes bàsiques en aquest àmbit i un règim comú d'infraccions i sancions per garantir el seu compliment, determina en la seva Disposició addicional primera, que les infraccions i sancions tipificades als articles 14.1, paràgrafs a), b), c), d), e) h), i) i j); 14.2 paràgrafs a), c), d) i e), 14.3 i 16.1, seran d'aplicació als animals de companyia i domèstics. L'article 19 estableix que l'exercici de la competència sancionadora en aplicació de la Llei correspondrà als òrgans competents de les comunitats autònomes. Les sancions previstes en aquesta Llei es determinen d'acord amb el següent: infraccions molt greus de 6.001 a 100.000 euros; infraccions greus de 601 a 6.000 euros i infraccions lleus fins a un límit de 600 euros.

L'anàlisi de les infraccions previstes a la citada Llei que es declaren d'aplicació als animals de companyia i domèstics, posa de manifest que en determinats supòsits la infracció prevista no es troba recollida a la normativa reguladora de protecció dels animals. Tal és el cas de les infraccions molt greus consistents en el sacrifici o mort dels animals en espectacles públics fora dels supòsits expressament previstos o autoritzats (article 14.1 a); el fet que s'incorpora la intenció de provocar tortura o mort dels animals en el cas de l'incompliment de les obligacions exigides per la normativa de protecció dels animals (article 14.1 b); l'ampliació dels supòsits previstos a la normativa reguladora de protecció dels animals en preveure la utilització d'animals en baralles (article 14.1 c) i el fet de facilitar documentació falsa al personal inspector (article 14.1 h). En el cas de les infraccions greus, trobem l'incompliment de les obligacions de protecció dels animals quan produeix lesions permanents, defectes o deformacions, infracció que no es troba tipificada a la Llei reguladora de la protecció dels animals. En darrer terme, pel que fa a les infraccions lleus, l'incompliment de les obligacions sobre cura i manipulació si no els produeix lesions permanents,

deformacions o defectes greus o la mort (article 14.3 a), tampoc es troba tipificat a la Llei de protecció dels animals.

Per una altra part, aquesta norma contempla sancions superiors a les previstes al Decret legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, i en tractar-se de normativa de caràcter bàsic, esdevé una ordenació de mínims que atorga un nivell de protecció superior donat que a les normes catalanes per a un mateix tipus infractor, com és el cas d'oposar resistència a o la manca de col·laboració en l'actuació inspectora o el cas d'utilitzar gossos i gats vagabunds en procediments; en conseqüència, tal i com s'ha indicat en fer referència a la Llei 42/2007, de 13 de desembre, la Llei 32/2007, de 7 de novembre, també resulta d'obligada aplicació.

Pel que fa a la protecció de l'ambient atmosfèric, i en l'àmbit de les infraccions que en aquesta estan tipificades, la Llei 22/1983, de 21 de novembre, de protecció de l'ambient atmosfèric, determina, en el seu article 17.4, que la competència per a imposar les sancions establertes en els apartats 1 i 2 correspon als alcaldes de municipis de menys de 50.000 habitants i als delegats territorials del Departament de Medi Ambient, si la quantia de la multa no excedeix d'1.000.000 de pessetes; als alcaldes de municipis de més de 50.000 habitants, si la quantia de la multa no excedeix de 10.000.000 de pessetes; al director general de Qualitat Ambiental, si la quantia de la multa ultrapassa el 1.000.000 de pessetes i no excedeix de 10.000.000 de pessetes; al conseller de Medi Ambient, si la quantia de la sanció excedeix de 10.000.000 de pessetes o si comporta la suspensió o la clausura temporal de l'activitat; als alcaldes, si la sanció comporta el precintament de generadors de calor domèstics, d'oficines o de serveis o el precintament de vehicles de motor i al Govern, si la sanció comporta la suspensió o la clausura definitiva de l'activitat.

Amb posterioritat a la Llei catalana, la Llei 34/2007, de 15 de novembre, de qualitat de l'aire i protecció de l'atmosfera, tipifica al seu article 30 les infraccions al seu contingut i a l'article 31 determina les sancions a imposar.

Així, les infraccions molt greus es poden sancionar amb multa des de 200.001 fins 2.000.000 de euros; prohibició o clausura definitiva, total o parcial de les activitats i instal·lacions; prohibició o clausura temporal, total o parcial, de les activitats o instal·lacions per un període no inferior a dos anys ni superior a cinc; precintat d'equips, màquines i productes, per un període no inferior a dos anys; inhabilitació per l'exercici de l'activitat per un període no inferior a un any ni superior a cinc; suspensió de les autoritzacions en què s'hagin establert condicions relatives a la contaminació atmosfèrica per un període de temps no inferior a dos anys i publicació a través dels mitjans que se considerin oportuns, de les sancions imposades, un cop aquestes hagin esdevingut fermes en via administrativa o, en el seu cas,

jurisdiccional, així com els noms, cognoms o denominació o raó social de les persones físiques o jurídiques responsables i la índole i naturalesa de les infraccions.

Pel que fa a les infraccions greus, poden ser sancionades amb multa des de 20.001 fins 200.000 euros; prohibició o clausura temporal, total o parcial, de les activitats o instal·lacions per un període màxim de dos anys; inhabilitació per a l'exercici de l'activitat per un període màxim d'un any; precintat d'equips, màquines i productes per un període màxim de dos anys i suspensió de les autoritzacions en què s'hagin establert condicions relatives a la contaminació atmosfèrica per un període de temps màxim de dos anys.

Per últim, per a les infraccions lleus s'estableix una multa de fins 20.000 euros.

Quant a la potestat sancionadora, l'article 37 disposa que correspon a les comunitats autònomes o, si s'escau, a les entitats locals, en els termes establerts a l'article 5.3 de la mateixa norma. Es fa precís, doncs, atribuir expressament als òrgans de la Generalitat a qui correspongui l'esmentada potestat.

Finalment, la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de responsabilitat mediambiental, al seu article 37, regula les infraccions i les sancions d'aplicació en cas d'incompliment dels seus preceptes, que poden ser greus i molt greus, i a l'article 38 determina les sancions d'aplicació: en el cas d'infraccions molt greus, una multa de 50.001 fins a 2.000.000 euros i l'extinció de l'autorització o suspensió d'aquesta per un període mínim d'un any i màxim de dos anys i, en el cas d'infraccions greus, una multa de 10.001 fins a 50.000 euros i la suspensió de l'autorització per un període màxim d'un any.

El seu articulat, però, no conté cap atribució relativa a la potestat sancionadora. Això no obstant, de conformitat amb l'article 7 de la norma esmentada, correspon a les comunitats autònomes el seu desenvolupament legislatiu i execució, sense que existeixi hora d'ara, en l'àmbit de la regulació de l'Administració de la Generalitat, cap norma dictada en la matèria. Correspon, per tant, atribuir també en aquest àmbit l'òrgan a qui correspon tal potestat.

La Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de regim jurídic del sector públic, en el seu article 25.2, determina que l'exercici de la potestat sancionadora correspon als òrgans administratius que la tinguin expressament atribuïda, ja sigui per norma de rang legal o reglamentari. Si bé aquesta Llei, en el seu article 8.3, dona uns paràmetres per a determinar l'òrgan que ha d'exercir la competència en el cas que manqui la concreció de a qui correspon el seu exercici, resulta necessari donar compliment al

mandat legal que exigeix l'atribució orgànica expressa de l'exercici de la potestat sancionadora i comptar amb una norma d'atribució concreta de competència als òrgans de l'Administració de la Generalitat en els seus respectius àmbits competencials, norma que contribuirà a donar seguretat jurídica a l'aplicació del règim sancionador que deriva de les conductes infractores tipificades a la Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat; la Llei 31/2003, de 27 d'octubre, de conservació de la fauna silvestre en els parcs zoològics; la Llei 32/2007, de 7 de novembre, reguladora de la cura dels animals, en la seva explotació, transport, experimentació i sacrifici; la Llei 34/2007, de 15 de novembre, de qualitat de l'aire i protecció de l'atmosfera i la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de responsabilitat mediambiental.

D'acord amb l'exposat, el present Projecte de decret determina que els òrgans competents per a imposar les sancions que preveu la Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i la biodiversitat, son les persones titulars dels serveis territorials del departament competent en matèria de patrimoni natural i biodiversitat, per a les sancions que deriven de la comissió d'infraccions de caràcter lleu; la persona titular de la direcció general competent en matèria de medi natural i biodiversitat per les sancions per infraccions de caràcter greu i la persona titular del departament competent en matèria de patrimoni natural i biodiversitat per la imposició de les sancions derivades de la comissió d'infraccions de caràcter molt greu.

En el mateix sentit, i per al cas de les sancions previstes a la Llei 31/2003, de 27 d'octubre, de conservació de la fauna silvestre en els parcs zoològics, el projecte preveu que correspon a les persones titulars dels serveis territorials del departament competents en matèria de protecció dels animals imposar les sancions que deriven de la comissió d'infraccions de caràcter lleu; la persona titular de la direcció general competent en matèria de protecció dels animals imposar les sancions per infraccions de caràcter greu i la persona titular del departament competent en matèria de protecció dels animals les sancions derivades de la comissió d'infraccions de caràcter molt greu.

Quant als òrgans competents per imposar les sancions derivades dels incompliments de la Llei 32/2007, de 7 de novembre, reguladora de la cura dels animals, en la seva explotació, transport, experimentació i sacrifici, es determinen en la mateixa línia que a les disposicions precedents.

Pel que fa a les sancions establertes a la Llei 34/2007, de 15 de novembre, de qualitat de l'aire i protecció de l'atmosfera, el projecte de decret atribueix la competència per imposar sancions corresponents a infraccions de caràcter lleu a la

persona titular de la direcció de serveis territorials del departament competent en matèria de qualitat de l'aire i de protecció de; les corresponents a infraccions de caràcter greu a la persona titular de la direcció general competent en matèria de qualitat de l'aire i protecció de l'atmosfera i les corresponents a infraccions de caràcter molt greu a la persona titular de la secretaria sectorial competent en matèria de qualitat de l'aire i protecció de l'atmosfera.

Per últim, i en relació amb les sancions previstes a la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de responsabilitat mediambiental, el projecte de decret determina que els òrgans de la Generalitat competents per a la seva imposició seran, en cas d'infraccions de caràcter greu, la persona titular de la direcció general competent en matèria de responsabilitat ambiental i, en cas d'infraccions de caràcter molt greu, la persona titular de la secretaria sectorial competent, també, en matèria de responsabilitat ambiental.

Tot això en base a les competències atribuïdes al Departament de Territori i Sostenibilitat d'acord amb el Decret 1/2018, de 19 de maig, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i dels articles 34, 87, 88 i 103 del Decret 277/2016, de 2 d'agost, de reestructuració del Departament de Territori i Sostenibilitat, modificat pel Decret 29/2018, de 7 de juny.

2. Marc normatiu

El marc normatiu del present Projecte de decret el conformen les següents disposicions:

- Estatut d'Autonomia de Catalunya (article 144)
- Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.
- Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic.
- Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic o de procediment de les administracions públiques de Catalunya.
- Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat.

- Decret Legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de protecció dels animals.
- Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals.
- Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat.
- Llei 31/2003, de 27 d'octubre, de conservació de la fauna silvestre en els parcs zoològics.

Llei 32/2007, de 7 de novembre, reguladora de la cura dels animals, en la seva explotació, transport, experimentació i sacrifici.

- Ordre de 28 de novembre de 1988, de creació del Registre de nuclis zoològics de Catalunya
- Acord de Govern 112/2006, de 5 de setembre, pel qual es designen les zones d'especial protecció per a les aus (ZEPA) i s'aprova la proposta de llocs d'importància comunitària (LIC), que conté les directrius per a la gestió dels espais de la Xarxa Natura 2000.
- Llei 22/1983, de 21 de novembre, de protecció de l'ambient atmosfèric.
- Llei 34/2007, de 15 de novembre, de qualitat de l'aire i protecció de l'atmosfera.
- Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de responsabilitat mediambiental.
- Decret 1/2018, de 19 de maig, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.
- Decret 277/2016, de 2 d'agost, de reestructuració de Departament de Territori i Sostenibilitat, modificat pel Decret 29/2018, de 7 de juny.

3. Relació de disposicions afectades pel projecte de disposició i taula de vigències i derogacions resultants

Les disposicions afectades pel present Projecte de decret, en tant que són les normes objecte de desenvolupament son:

- Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat.

- Llei 31/2003, de 27 d'octubre, de conservació de la fauna silvestre en els parcs zoològics.
- Llei 32/2007, de 7 de novembre, reguladora de la cura dels animals, en la seva explotació, transport, experimentació i sacrifici.
- Llei 34/2007, de 15 de novembre, de qualitat de l'aire i protecció de l'atmosfera.
- Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de responsabilitat mediambiental.

Taula de vigències i derogacions resultants

La present proposta normativa no afecta la vigència ni produeix la derogació de cap disposició actualment en vigor.

4. Competència de la Generalitat sobre la matèria

La competència de la Generalitat sobre la matèria deriva de l'article 144 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, que atribueix a la Generalitat la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per a l'establiment de normes addicionals de protecció, que abasta entre d'altres la regulació dels recursos naturals, de la flora i de la fauna, de la biodiversitat, del medi marí i aquàtic, si no tenen per finalitat la preservació dels recursos pesquers marítims, la prevenció, restauració i reparació dels danys al medi ambient, i el corresponent règim sancionador, i les mesures de protecció de les espècies i el seu règim sancionador.

La competència del Departament per a la tramitació del projecte deriva del Decret 1/2018, de 19 de maig, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, i del Decret 277/2016, de 2 d'agost, de reestructuració del Departament de Territori i Sostenibilitat, modificat pel Decret 29/2018, de 7 de juny.

5. Relació motivada de les persones i les entitats a les quals s'ha d'atorgar tràmit d'audiència

En tractar-se d'una norma que únicament efectua una atribució de competència als òrgans de l'Administració de la Generalitat, no es precisa tràmit d'audiència en virtut del previst en l'article 67.6 de la Llei 26/2010 (addicionat per la Llei 10/2011, de 29 de desembre, de simplificació i millorament de la regulació normativa), atesa la

naturalesa del Projecte, de caràcter organitzatiu i d'ordre intern i que no afecta els drets o interessos directes dels ciutadans.

D'acord amb la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, concretament en el seu article 133 que indica en els apartats:

“4. Es pot prescindir dels tràmits de consulta, audiència i informació públiques que preveu aquest article en el cas de normes pressupostàries o organitzatives de l'Administració General de l'Estat, l'Administració autonòmica, l'Administració local o de les organitzacions que en depenen o hi estan vinculades, o quan concorrin raons greus d'interès públic que ho justifiquin.

5. Quan la proposta normativa no tingui un impacte significatiu en l'activitat econòmica, no imposi obligacions rellevants als destinataris o reguli aspectes parcials d'una matèria, es pot ometre la consulta pública regulada a l'apartat primer.”

Es considera, per això, que es pot prescindir d'aquests tràmits en tractar-se d'una norma que deriva de la facultat organitzativa de l'Administració, atès que atorga les competències sancionadores de les normes ressenyades als òrgans que considera convenient d'acord amb la seva autoorganització actual.

6. Procedència, si escau, de sotmetre l'expedient a informació pública

Tot i el referit a l'apartat anterior, si bé el Projecte de decret és de caràcter organitzatiu i d'ordre intern i atès el caràcter potestatiu del tràmit d'informació pública, es pot justificar l'omissió d'aquest tràmit participatiu. No obstant això, en tractar-se de matèria sancionadora, es considera que li confereix una especial rellevància de cara a tercers, i la realització del tràmit d'informació pública implicaria un increment de les garanties jurídiques. Per l'exposat, es considera aconsellable la realització d'aquest tràmit.

Marta Subirà i Roca
Secretària de Medi Ambient i Sostenibilitat